

තත් දවසේ දානය කෙසේ හෝ කළ යුතු ය. සුනෙත් අයියා ඒ සියල්ල සංවිධානය කරන්නට බාර ගත්තේ ය.

වනමත කරලි.. මිනිස්සු අනතුරු ප්‍රශ්න වලට උත්තර දීමට මට දැක් ඇති වේලා තියෙන්නෙ.. සුනෙත් අයියා කීවේ ය. නංගි.. ඔයා ඊක දවසක් අපිත් එක්ක ඉන්නවා නම් අපි කැමතියි.. අනතුරුව ඔහු කීවේ ය.

මට අපේ සිහිවිය. සමහර විට ඔහු මා කොහොටා විය හැක. ඒ මගේ අසුත් පිවිසෙයි. මා කෙසේ හෝ ඒ පිවිසිය යැක ගත යුතු ය.

මං අද යන්න මීනෙ ඇයිද.. ඇයි.. අද ම යන්න මීනෙ තම මොතක්ද..? මම පිලිතුරක් නොදන්නෙමි. මං වනකල් අපේ බලාගෙන ඇති යි කියා කියන්නේ කෙසේ ද?

වනමතං තවත් වේලා යන්න.. අපි හිතියන් ඇරලන්නං.. මගේ පිලිතුරක් නොලද තන ඔහු කීවේ ය.

දහවල මම තාත්තාට කතා කළෙමි. ඔහු අවමගුල පිලිබද වැඩි යමක් මගෙන් නො-අසුවේ ය. ඒ මගේ සිත තුල දමන්නට ඇති අතරමැත්ත හිතා බව මම දුමිමි.

මගේ දුව.. පීවිනේට වෛද්‍යයෙන් මුණ දෙන්න.. තාත්තා වෙනදා මගේම කීවේ ය. .. මං හැමදාම ඔයා එක්කම ඉන්නවා.. ඔයා තමයි මගේ එකම සතුට.. තමන් කරන්න ආව වැඩ ඊක කොටුවක් කරගන්න බලන්න..

මම අසා සිටියෙමි.

...සැරැස් කැමේ අපි ආසා කරන අදහස කරන ප්‍රභවය දේවල් අපට හැකි වෙනවා.. ඒත් ද අපි පීවිනේ ඉස්සරහට ගෙනියන්න මීනෙ.. අපට ඉතිරිවෙන කියෙන දේවල් ගැන විතරක් හිතලි.. තනකොට තමයි පීවිනේ ඉස්සරහට ගෙනියන්න හිතක් ඇති වෙන්නෙ...

තාත්තා පිළිබද මතක් වූ සෙනෙතෙකයින් මගේ සිත පිරි යයි. පීවිනගේ සැමදාකම මා සමග නොසැලී සිටි එකම පුද්ගලයා ඔහු ය. මට ඔහු ගැනිනියි. එවකේ සිදුවූ සියල්ල මා කෙසේ නම් ඔහුට කියන්න ද? කොයි තරම් කාලයක් මා මේ රටේ රැක ගත යුතුද? කොයි තරම් කාලයක් මට මේ රටේ රැක ගන්නට හැකි වේ ද?

උදාසන ආහාරයෙන් පසු අපි පස්සලට ගියෙමු. එය හිත සන්සුන් කර ගන්නට හොඳ මගක් විය. බුදු ගෙය තුළ දණ ගසා කිසිවකුගේ බාධාවකින් තොරව අපි බොහෝ වේලාවක් අමමට පිත් දුන්නෙමු. අප අතින් බොහෝ වාරද සිදුවන්නට ඇත. ඒ සියල්ල අප කළ කර්මයන්හි වල විපාක වන්නට ඇත. මේ පිවින අපේ නොවේ. කොහේදෝ තැනක ලියැවුණ කුමක්දෝ සැලසුමක් මත පිවින ගලා යමින් පවති යයි මට සිතෙයි. අපි අසරණව ඒ ප්‍රවාහයට මැදවී බලා සිටින්නෙමු. අඩවු, වැලපෙලු, සිතාසෙලු, මේ පිවිනගේ. වෙනස් කරන්නට කොයි තරම් අවැසි වුව වෙනස් කිරීමේ බලයක් අපට හැකි අපේ පිවිනයි.

අපේ පවුල බිදී විසිරෙන්නට පෙර කාලයේ අපි හිතර හිතර දළදා මැදුරට ගිය හැටි මට සිහිවෙයි. තාත්තා කොයි තරම් කාර්ය බහුල පුද්ගලයෙකු වුවද ඔහු අප සමඟ දළදා මැදුරට යාම මත නොහැරීයේ ය.

අපි බොහෝ වේලාවක් වැඩ රවුමේ සිටිමින් මද කළ සුවය විඳින්නෙමු. තාත්තා සැම දිනකම අපට රතු නෙළුම් මල් මුලට ගනියි. ඒ මල් දෝතින් ගෙන අපි දළදා මැදුරට ඇතුල් වන්නෙමු. අම්මාත් තාත්තාත් මැද දණගසා ගෙන මහා තැනින් දළදා මැදුරේ බුදු රුව ඉදිරියේ තාටා කිසු කොළොත බොහෝ දුර බැහැර රචක තනිව ඒ ගාථා ම වදාට වඩා වැඩි හැකිමිනින් සිසිත් ගැමිණිත් සිටින්නී ය. පිවින නැවත හැරවිය නොහැකි තරම්ත් වෙනස් වී ඇති බව මට පසක් වෙයි.

කොමි මීනෙ වේලාවක අපේ ගෙදර වන්න.. මා ආපසු යන්නට සැරසෙන මොහොතේ අමා කීවා ය. මම කනෙකුකා පූර්වක සිතා වත් පෑවෙමි. ආය වැනි බුද්ධිමත් බිරුදක ලද සුනෙත් අයියා වාසනාවන්ත බව මට දැක් වැටෙයි.

අපි ඔයාට ඇරලවන්නමි.. සුනෙත් අයියා කීවේ ය. එයා අයියෙ.. මං කෝච්චිය යන්නමි.. මම කීවෙමි. ඇත්තෙන්ම මට අවශ්‍ය වූයේ සුනෙත් අයියා හා අපේම මුණ ගැසීම වළක්වාගන්නටය.

තමක් නං.. ඔයා අද තනිමග යන්න එයා.. අපිත් එක්කමි. ඔයා ඉන්න තැන අපටත් බලාගන්න පුළුවන් නෙ.. අමා කීවා ය.

මම හිතකි වීමි. තදින් විරුද්ධ වී මේ හොඳ මිනිසුන්ගේ සිත් උදවුවකට මට හැකියාවක් නැත. වෙන දෙයක් වෙච්චාවෙ.. මම හිත තදා ගනිමි.. කවදා හෝ මේ සියල්ල විලදුවට වුණු ඇත. ඒ දිනය අද වුවද වෙනසක් නැත.

එන අතර මග සුනෙත් අයියා බොහෝ දේ කතා කළේ ය. බොහෝ නිශ්චේද පුද්ගලයෙකු වූ ඔහු සම්පූර්ණයෙන්ම පාහේ වෙනස් වී ඇති බවත් මට දැනෙයි.

ඒ කාලයේ අපි සුනෙත් අයියාට කීවීමේ නිශ්චේද වලිමේ කියලා.. මම අමාර කීවෙමි. දැක් කොහොමද ...? අමා සිතාසුණා ය.ඒ කාලයටත් හරිගන්න දැක් කතා කරනවා වියෙයි නේ ද?

අයිසිලාට ගොඩක් ස්තූතියි.. ඔයාගුත් නොහිරියා නම් මට මොනවා වේවිද මන්ද.. නිවස ඉදිරියේ වාහනයෙන් බසින අතර මම කීවෙමි.

අපිත් ඇතුලට එන්නද..? සුනෙත් අයියා ඇසුවේ ය. එයා සුනෙත්.. අද ඒ කෙල්ලට ඊකක් තනියම ඉන්න දෙලු.. අමා කීවා ය. ... අපි වෙනස් වෙමු.

හොඳයි .. මොකක් හරි අවශ්‍යතාවක් වුනොත් කෝල් එකක් දෙන්න.. තනි තීරණ ගන්න යන්න එයා.. අපි ඔයා එක්ක ඉන්න බව අම්මක කරන්න එයා.. සුනෙත් අයියා කීවේ ය.

මේ නිවසට එන්නට හැරුණොමි. එතැනම නැවතුණෙමි. දොරකඩ අවහිර වන සේ සිටියෙන සිරිගේ අපේක්ෂා ය. මුතු රතුම ගිය දැකීම් ඔරවා මා දෙස බලා සිටියේ ය. පිස් සකු සේ අවුල්ව ගිය කෙසින් යුතු ව වරයා බැලීමකින් මා දවා අසු කරන්නට සැරසී සිටි අපේක්ෂා සිටින්නේ පිස්වී සිටියේ නොවේ යයි මට සිතුවේ.

මම ආපසු හැරී සුනෙත් අයියා දෙස බැලුවෙමි. ඔහු එමකියෙන් බලා සිටින මට පෙණුණි. කළයුත්තක් සිතා ගත නොහැකිව මම වාහනයෙන් ගෙදරත් අතර තැනෙක නැවතී බලා සිටියෙමි.

සුනෙත් අයියා වාහනයෙන් බසිනු ඒ අතර මම දුටුවෙමි.

මතු සම්බන්ධයි

LALOR, EPPING, MILL PARK, THOMASTOWN, BUNDOORA, WATSONIA, SOUTH MORANG, GREENSBOROUGH

සුවය

හිරු මෙන් විස්වාසයයි

Tsunami Relief Project

Karapitiya Teaching Hospital - Sri Lanka

Sri Lanka German Technical Training Institute Old Boys Association of Understanding with the Wilson Transformer Company to upgrade the Karapitiya Teaching Hospital at a ceremony held at the Noble Park RSL on 6 Nov 2005 .

The project consists of construction of a fully equipped surgical high dependency unit for Karapitiya Teaching Hospital, donation of a colour Doppler Ultrasound Scanner and upgrading the existing facilities to suit the new Doppler Scanner.

Photos - Oscar Perera

PHOTO BY OSCAR PERERA

මිස්ට්‍රේට්‍රියා ශ්‍රී ලංකා කණ්ඩායම සංගමයට ආධාර පිණිස මිස්තැන්වර 23 වන දින පවුල් දිවා ආහාර සල්පිලක් නොබිඳිපාක් ඉංග්‍රීසි භාෂා කාලාවේදී ඉතා සාර්ථක ලෙස පවත්වන ලදී. සංගම ශ්‍රී ලාංකික ගරං මාකක් පියතුමා, පිලෝං කනතරාමච්ඡේ සියලුම කනතා සො-යුරුන් හා ඉතා විශාල පනතායක් සහභාගී විය. සියළුම ආගම් වල ශ්‍රී ලාංකිකයන් ආගමි-බේධ නොතකා මෙයට සහභාගී වීම ඉතා වැදගත් සිදුවීමක් විය.

මිස්තා පෙරේරා